POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání
v Crete pro Saline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowu, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesotu a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:
Pro Spojené Státy $1.50. Pro Kanadu $2.00. Do Evropy $2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějtež se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expressních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva ochotně uveřejníme. Musí býti slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškoditi a podepsány plným jménem, ať již má býti v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

45

"MOCNÉ RAKOUSKO."

Po tom obratu v Rakousku, čímž míníme změnu v zahraničním ministerstvu, neměl by se už nikdo klamati, že z této války vůbec může vyjíti "silné, mocné Rakousko", a otiskovati články, jež psány byly ve vlasti před měsícem neb před šesti týdny, jest bláhovostí. I kdyby teutonští spojenci zvítězili, nebude po válce "silného, mocného Rakouska," od něhož český národ měl by něco dobrého k očekávání. V tom případě by bylo, jak všecko nasvědčuje, mocné Německo, neodvislé Uhry pod německou hegemonií a předlitavská polovice nynější Rakousko-Uherské monarchie stala by se německou provincií, i když by nebyla formálně přivtělena k říši německé.

Silné, mocné Rakousko, — bylo-li kdy takovým — dohrálo svoji roli, když přijmulo pomoc Němců proti Rusům v Haliči, když nucen byl uherský premier Tisza obrátiti se na německého císaře, aby chránil Uhry, kam dle novinářských zpráv, o jichž věrohodnosti sotva možno pochybovati, poslány již byly silné německé sbory a poslední hřebík do rakve silného a mocného Rakouska byl zaražen, když donuceno bylo přijati německou pomoc i proti malému Srbsku. Za tyto služby Německo, v pádu vítězství, požadovalo by zaplacení a Rakousko nebylo by vůbec v postavení odepříti jeho požadavky. Jaké by to požadavky byly, nelze sice s určitostí předpovídati, ale dají se tušiti.

Česká země jest ode dávna trnem v boku Německa a možná, že by žádal císař Vilém přivtělení severní části Čech k své říši, tak aby Němci v Čechách vysvobozeni byli jednou provždy z "útisku", jaký jest jim snášeti. — Možná, že by požadoval celé Čechy, tak aby Rakousko se stalo ještě německějším státem nežli jest nyní — a s těmi několika milliony Čechů už by si věděli v německé říši rady. A také možná, že by se spokojil, kdyby Rakousko utvořilo celní jednotu s Německem, čímž by se stalo asi tak významným státem jako jest na příklad Sasko vedle Pruska.

A konečně je zcela možno, že mají v Berlíně, kam právě rakouský zahraniční ministr zajel na poradu, s Rakouskem zcela jiné plány, ale jisto jest, že po tom, co se stalo, ani z vítězné války nevyšlo by "silné a mocné" Rakousko. A ať na to pohlížíme s té neb oné stránky, vítězství toto nepřineslo by nic dobrého pro český národ.

ŠETRNOST VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ.

Nebude sporu o tom, že každý občan a poplatník daní — a tím jest každý buď přímo nebo nepřímo, nikoli pouze ten, kdo majetek nemovitý vlastní — si přeje, aby šetřeno bylo ve veřejné správě, obecní, okresní, státní a národní. A také vidíme, že skoro v každé kampani slibují kandidáti všech stran, že budou šetřiti, ale fácit všeho jest, že daně jsou stále vyšší a veřejná břemena stále těžší. Ono totiž se šetří, kde by se šetřiti nemělo nebo aspoň nemusilo a nešetří se tam, kde by se šetřiti mělo a mohlo.

Jedním z takových "špormajstrů" jest nebraský guvernér Morehead, jenž se za tou šetrností rozběhl nejenom s "velkým klackem", ale hned se sekerou, a mezi jinými "reformami" ve svém poselství k státnímu sněmu navrhoval zřízení státní tiskárny — ve státní trestnici, totiž aby tam trestanci vykonávali práci sazečů, tiskařů a vůbec všeho ostatního personálu. O šetrnosti tohoto druhu napsal známý redaktor a humorista Will M. Maupin satirický článek do omažských časopisů, který jistě stojí za přečtení. Maupin píše:

"Poselství guvernéra Moreheada jest skvělým příkladem řízné, silné angličiny, a jako takový mělo by býti používáno v obecných školách za vzor. Avšak jeho nejzajímavější stránka, zvláště pro poplatníky daní, jest požadavek o úspornost a zdatnost u vedení záležitostí státu. Jedno odporučení podané guvernérem Moreheadem zasluhuje úvahu nade všecky ostatní, neboť ukazuje cestu k vydatnější úspoře, než kdykoli bylo navrhováno. Míním tím jeho návrh, aby se zařídila státní tiskárna v trestnici a trestanci vykonávali tam ohromnou sílu tisku, který stát musí míti v každém dvouletí. Zdali se to stane, stát ušetří od $20,000 do $30,000 ročně jedině na mzdě, nemluvíc o výdělku a jiných výlohách, jež čítati musí státu soukromé firmy, které získávají nyní kontrakty na státní tisk.

Ale proč měli bychom se zastaviti v zužitkování práce trestanců ve věci státního tisku? Jsou trestanci ve státním vězení zrovna tak schopní vykonávati povinnosti soukromého sekretáře guvernérova, klerků v různých odborech, stenografů, příručích atd., zrovna jako jsou schopni hotoviti tiskové práce požadované státem. Stát mohl by snadno ušetřiti $2,000 ročně zužitkováním služeb některého trestance za soukromého sekretáře guvernérova. Dalších $2,500 ročně mohlo by se ušetřiti svěřením některému trestanci správy odboru potravin, léků a mléka, neboť vyžaduje to méně technického výcviku a méně 'knižního učení' býti schopným komisařem potravin a léků, nežli býti schopným dílovedoucím nebo ředitelem ohromného tiskařského závodu.

Jest něco hodně šikovných knihvedoucích mezi trestanci. — Proč jich nepoužíti ve státních ústavech, ve státních úřadovnách a pronajímati je soukromým zaměstnavatelům, a tímto způsobem nejenom ušetřiti státu nesmírnou sumu na služném, ale opatřiti vedle toho ještě značný důchod? — Jest rovněž šest neb osm domovníků ve státní kapitolní budově, kteří by se mohli propustiti a jich místa obsaditi trestanci. A popře někdo, že mezi těmi 400 trestanci není jich dosti schopných vykonávati takové služby, jaké vyžadovány jsou sněmem, když jest v zasedání — výborových klerků, dohlížitelů, kustodů, atd.?

Guvernér Morehead nám ukázal, jaká jest v tom výhoda, když si zvolíme bankéře a obchodníka do úřadu nejvyššího výkonného úředníka našeho krásného státu. Malým vyšetřováním se zjistí, že jest více bankéřů v našich různých státních vězeních, nežli tiskařů a zde máme další příležitost pro provozování šetrnosti. — Vyberme si z našich trestanců-bankéřů jednoho, kterému mohli bychom svěřiti správu výkonného odvětví naší státní vlády, čímž ušetříme služné $2,500, jež se nyní vyplácí guvernéru Moreheadovi.

Když budeme míti trestance ve všech odborech státní správy, poplatníci daní sproštěni budou břemene, jež obnáší nyní ohromné sumy jedině za služné. Budeme-li tímto směrem pokračovati a uvedeme-li trestance ve správu a řízení všech našich státních ústavů, kromě v postaveních vyžadujících zvláštní vzdělání a výcvik, nejenom rozluštíme otázku vězeňské práce, ale rovněž do velké míry rozluštíme problem daní. Nevyžaduje to více vtipu a času, aby se z někoho stal dobrý lékař neb advokát, nežli to vyžaduje, aby se z něho stal stejně dobrý tiskař.

Až trestanci budou hotoviti státní tiskové práce, trestanci konati lékařskou práci vyžadovanou státem, trestanci vykonávati rutinovou práci ve státních ústavech a konající písařskou práci sněmu, my za krátko budeme moci zbaviti se též sněmu samotného a svěřiti dělání zákonů trestancům. — Pak jedinou výlohou státní vlády bude pouze stravování a nocleh všech státních úředníků a zřízenců. Opakuji opět, poselství guvernéra Moreheada, tak řízné a gramatické, že není pochybnosti o jeho původu, mělo by býti čteno každým poplatníkem daní."

Will Maupin satirisuje guvernérovo poselství — ale kdož ví, zdali p. Morehead všecky tyto nápady nevtělí jako odporučení sněmu do svého přištího poselství. — Nyní sice všude ozývá se heslo "bezpečnost nade všecko", ale u guvernéra Moreheada je to "šetrnost nade všecko!"

ZEMŘEL ČESKÝ KNĚZ.

Minulý týden zemřel v Clevelandu, O. Rev. Štěpán Furdek, dlouholetý farář tamního jednoho českého kostela, rodem Slovák. — Pisatel těchto řádků bydlel kdysi v Clevelandu, kde o faráři Furdekovi často slýchal a měl příležitost sledovati jeho veřejnou činnost, ale zvláštní náhodou nikdy se s ním nesešel a osobně jej nepoznal. Toto uvádíme, aby se snad neřeklo, že tyto řádky jsou diktovány nějakými osobními pocity.

Řádky tyto diktují nám pohnutky zcela jiné. Víme, že mezi krajany našimi jest mnoho takových, kteří slova kněz nevysloví bez příhany a jsou opět takoví, kteří autoritu kněze více uznávají, nežli na příklad lidé v Čechách, a zde nechceme luštiti otázku, zdali kněz s takovým vzděláním jako měl zesnulý Furdek, může usmířiti vědecké poznatky s naukami církevními, ale pouze chceme říci, že i zde v Americe byli a jsou čeští kněží jako byli kněží buditelé, o nichž tak krásně píše Rais, že nejsou všichni kněží klerikálové v přijatém smyslu toho slova, že i zde působili a působí kněží jako byli ti, jichž i náš Havlíček si vážil a vřelé přátelství jim zachoval.

Takovým knězem byl zesnulý farář Furdek. Clevelandský deník "Svět", který, i když není listem útočně proticírkevním a protináboženským, také se ke kostelu a kněžím nelichotí, píše o zesnulém:

"Knězem byl snášenlivým, dobročinným, úctyhodným. Rozdal co měl a nejednou octnul se úplně bez prostředků, neboť na sebe obyčejně zapomínal. Co dobrodiní mezi lidem vykonal, nebude nikdy známo, poněvadž skutky své na obdiv nestavěl. Byl ctěn od všech, kdož jej znali, bez ohledu na to, byli-li to věřící neb nevěřící, neboť každý v něm poznal muže šlechetného.

"Rev. Štěpán Furdek za mnohostranné své působnosti účastnil se každého národního hnutí českého i slovanského zde, býval zdatným pomocníkem Národního Výboru, jedním ze zakladatelů zdejšího Slovanského Sdružení, výborný linguista, slovenský básník, podporovatel krásné literatury české i všeslovanské, protektor slovenského školství ve staré vlasti, štědrý přítel chudého českoslovanského studentstva v Praze a mecenáš téměř všech národních institucí na Slovensku. Vášnivě miloval svou starou, maďarskou nepřízní usouženou vlasť a svou lásku k vlasti provázel vezdy milodary, přispívaje téměř na vše, co bylo slovenského — ušlechtilého a nezapomínaje ani na jiné staré kraje, kde slovanství nepřízní osudu bylo poškozováno. Slovač ztrácí v něm jednoho z nejvěrnějších svých synů, matka Slavie ztrácí v něm v Americe jednoho z nejhorlivějších svých representantů."

V ZÁŘI NĚMECKÉ KULTURY.

Na prohlášení Českého Národního Sdružení v Omaze odpověděno bylo ve zdejším německém deníku "Tribune", a sice Dr. H. Gerhardem, jenž jest tou největší pýchou Němců v celé Nebrasce. My nevíme, jakého druhu doktorem jest p. Gerhard, zdali filosofie nebo theologie nebo práv, ale tolik víme, že mezi Čechy žádný zvěrolékař nebo jak se také v Čechách říkalo "hovado-doktor," by takovým tónem nemluvil a tím méně pro veřejnost psal, jako psán jest onen článek ve zdejším německém denníku.

Nám ani nenapadne, hádati se s Němci v tomto listě. S fanatiky, kteří se domnívají, že umírají "pro vlasť", když se nechají hnáti na jatky jejich kaiserem, jemuž se jedná hlavně o to, aby pro každého ze svých šesti potomečků opatřil v Evropě nějaký trůn, jest těžká řeč. Ale půjdouli s replikou do anglického tisku, dovolíme si postaviti do pravého světla tu mírumilovnost německého císaře, a poněvadž nám p. Dr. Gerhard povídá něco o ruské knutě, třeba budeme citovati pro americkou veřejnost něco z "Free Poland" o německé knutě v Pruském Polsku a třeba také řekneme něco o tom, jak si počínají Němci vůči českým menšinám na severu Čech a ve Vídni a možná, že jako doklad z doby nedávné uvedeme, jak zazářila německá "kultura" na sokolském sjezdu v Brně konaném v loňském roce, čehož mimo jiné byli svědky i někteří američtí občané návštěvou do Brna zavítavší.

V resolucích Českého Národního Sdružení nebylo žádného útoku na německý národ, tím méně pak na Němce zdejší. Na to se odpovídá surovými nadávkami Čechům vůbec. Redaktor P. Z. a můžeme říci veliká většina našich lidí v Americe nemají žádného národnostního předsudku a tím méně zášti. Žili zde s Němci v míru a v pokoji a jest hodně příčin, zvláště zde v Nebrasce, aby tento poměr byl zachován. Zároveň však náš lid ve své mírumilovnosti nepůjde tak daleko, aby si dal líbiti každé sprosťáctví a každou surovost a jako američtí občané my nebudeme klidně přihlížeti k tomu, jak Německo a Němci zdejší pokoušejí se všemi silami o stržení Spojených Států do strašné války evropské. Kdybychom klidně k tomu přihlíželi, dopustili bychom se zrady na svém americkém občanství. "Naše myšlénka musí býti na Ameriku," pravil ve svém neutralitním prohlášení president Wilson, a my jménem Čechů a všech Slovanů v Americe můžeme říci, že naše myšlénka jest na Ameriku, že zájmy této své nové vlasti máme na srdci prvně i naposled. Myšlénka amerických Němců, jak všecko jejich jednání dokazuje, jest na Německo a jenom na Německo — to jest ten celý rozdíl mezi námi a Němci.

Z celého zuřivého článku Dr. Gerharda pouze tento odstavec pokládáme za hodný odpovědi:

"Válečnou předlohou" musíme Hitchcockovu předlohu jmenovati, poněvadž ona přivádí Spojené Státy na stranu Německa, Rakouska a Turecka." A co znamená dosavadní chování Unie, jež válečný materiál Angličanům zasílá, vy přemoudřelí logikové? — Nestává se tím Strýček Sam spojencem spojenců?"

K tomu pouze odpovídáme, že Spojené Státy řídily a řídí se přesně mezinárodním zákonem, jak až dosud byl uznáván, nezměnily svých neutralitních zákonů na prospěch Anglie a její spojenců, nikdo neměl tolik smělosti, aby o to žádal; ale američtí Němci žádají, aby Spojené Státy změnily své neutralitní zákony na prospěch Německa. V tom zas je ten celý rozdíl — přemoudřelý pane doktore.

JAK ROZUMÍ U OSVĚTY SPOLEČNÉ PRÁCI.

Trpělivost jest krásná ctnost, velebená v mnohých českých příslovích a pořekadlech a také Tolstojovská zásada "neodporujte zlému" jest hezká věc, ale když to začnete prováděti v praktickém životě, shledáte, že to prostě nejde. My jsme se o tom přesvědčili, když mlčeli jsme na každotýdní osobní i "novinářské" útoky omažské Osvěty. Lidé známí svojí mírumilovností nám to zazlívali a domlouvali, že takové ničemnosti přece se nemají nechati bez odvety a onehdy jeden krajan, starý zdejší osadník, na potkání povídá: "Každý se diví, že to cikánství necháváte bez odpovědi. To už přesahuje všecky meze, co tam ten třeštil tropí." Nemáme ve zvyku používati takových silných výrazů, ale nevíme, proč měli bychom je zmírňovati, neboť to, co se tropí v Osvětě, to už opravdu přesahuje všecky meze.

Jest tomu skoro již sedmadvacet roků, co redaktor Pokroku Západu vstoupil prvně do české tiskárny a bezmála čtvrtstoletí co působí jako novinář a tudíž v té zdejší žurnalistice pamatuje všelicos, ale aby někdo prováděl, a to bez ustání, takový indianský tanec jako Vejžmola-Janák v Osvětě, toho nepamatuje a nepamatuje toho ani ten nejstarší žijící pamětník.

Jest známo o Indianech, že jednou za čas musí na válečnou stezku, je už to jejich přirozenost a zvláště když takový Indián naleje do sebe ohnivé vody, dělá zle, ale když se vybouří, je to na nějaký čas opět zcela pořádný Indián. — Za to Vejžmola-Janák jest na válečné stezce neustále, 365 dnů v roce, a když jest rok přestupný, tedy 366. Kdyby měl tolik vtipu jako zuřivosti, to již opravdu měl by kolem svého pasu tolik skalpů česko-amerických redaktorů, že ani pověstný Sedící Býk nikdy jich tolik neměl. Není snad jediného česko-amerického redaktora, na něhož Vejžmola-Janák nebyl by se se svým tomahawkem vyřítil a konečně už se tomu tak zvyklo, že si toho nikdo nevšimne, ale na místě, aby ta jeho indianská zuřivost se tou shovívavostí mírnila, ona se stále stupňuje. — Vejžmola-Janák, jenž pro řízení časopisu, jakým bývala Osvěta, nemá ani vzdělání, ani schopnosti, ani způsobilosti a nemá vůbec pochopení pro úkol a poslání česko-amerického tisku, patrně myslí, že když bude neustále ty ostatní česko-americké redaktory trhat a špinit, že přesvědčí čtenáře Osvěty, jako by on sám byl velký kos.

* * *

V Osvětě ze dne 13. ledna vyletěl česko-americký novinářský Indián ze svého wigwamu nebo z tepace ve stavu obzvláštní zuřivosti a na hlavě obzvlášť zježený a napsal nesmrtelný článek "Naši česko-američtí motáci." Proti tomu zdvihli bychom na prvním místě ten protest, že jest v celé české Americe jenom jeden moták motácká, a toho je dost, novinářského Indiána z Osvěty bylo by dost, i kdyby v Americe bylo pět millionů Čechů, a ten moták s "Českým fondem" se do něčeho zamotal, z čehož se nyní nedovede vymotat a na místě, aby se vymotával, stále více se zamotává a jako pominutý motá se v začarovaném kruhu, který ze svých motanic sám kolem sebe zamotal a při tom jako pohan spílá těm česko-americkým novinářům, kteří od samého počátku věděli, co třeba činiti a kteří již vykonali sílu dobré, positivní práce, zatím co moták z Osvěty se stále jenom motá.

Kdyby si byl moták z Osvěty přečetl své vlastní články o tom "českém fondu," aspoň tu poslední blamáž by si byl ušetřil. Dočetl by se tam, že navrhoval obeslání mírové konference po válce americkými Čechy a už mě pro to vyhlédnuté poselstvo, a když z New Yorku dali návrh na vydávání anglického listu s českou tendencí, tu honem se hlásil, že takovou práci měli na mysli a z českého fondu na to slibovali $500, k čemuž neměli nejmenšího práva — a použití peněz k takovému účeli, i když jinak dobrému, z příspěvků našich česko-amerických krajanů složených pro věc našeho národa ve vlasti, bylo by jich zpronevěřením ve smyslu mravním, i když ne právním; a kdyby někde jinde se vytasili s jiným nápadem, tu jistě Osvěta by se hlásila, že takovou práci měla na mysli a fácit všeho jest, že **až dosud u Osvěty nevykonali nic až na to, že znemožnili společnou práci mezi Čechy na západě**, což by nyní rádi vstrčili nám do kapsy. Do "Českého fondu" sešlo se již dosti a také bylo již třeba peněz na politickou práci a nám na příklad jest známo, že jeden Američan, přítel českého národa, hodně hluboko sáhl do kapsy, aby mohla býti vykonána práce pro náš český národ skutečně důležitá, ale pokud jsme mohli zjistiti, u Osvěty nevykonali nic, pranic, jenom do svého "fondu," zcela soukromé sbírky, peníze sháněji. Ani proti tomu nejmenšího bychom neměli, **ale nyní, když se Osvěta Americká a Národní Tiskárna spřáhli s Němci, radíme přispivatelům do Českého Fondu, aby žádali a to hodně důrazně žádali, by onen Fond byl spravován důvěrníky, lidmi čestnými a spolehlivými, poctivými Čechy.** Třeba by ten úřad mohli převzíti předsedové našich národních spolků v Omaze, když těžko dala by se provésti volba z přispivatelů do toho "českého fondu", roztroušených po celých Spojených Státech. Nestane-li se to a zůstane-li "český fond" v rukou šlechetných duší v Národní Tiskárně, ještě se dočkáme, že onoho "českého fondu" bude použito pro Němce a proti Čechům. Že u Osvěty skutečně se spřáhli s Němci, kteří usilují o stržení Spojených Států do strašné války evropské, o tom se zmiňujeme na jiném místě.

* * *

Jaké nepříčetné útoky jsou na nás v Osvětě páchány, každý sám posoudí z následujícího, což jest citováno z onoho motáckého článku:

"Onen redaktor P. Z. dokonce rozbil v Omaze schůzi, svolanou na fedrování této akce a roztříštil svornou a společnou činnost v tom směru na celém západě, pokoušeje se založiti sběrací společnost pro vdovy a sirotky v otčině. Zakladatelé Českého fondu byli pojmenováni diplomaty a psáno o nich s despektem."

Kdybychom nevěděli, kdo jest pisatelem toho motáckého článku, řekli bychom, že těmi svrchu citovanými řádkami spácháno bylo to největší darebáctví v historii česko-americké žurnalistiky, ale takto se pouze ptáme: Co už u Osvěty a v Národní Tiskárně šmahem rozumem se minuli, je to už jeden blázinec? Redaktor P. Z. prý "rozbil" schůzi, nějakou schůzi v Omaze! Abychom byli co nejstručnější, řekneme pouze — což přece dosvědčí každý z přítomných — že v té "rozbité" schůzi Vejžmola-Janák zůstal až do konce, že tam měl nejvíce "oslovo", a jak "rozumně" a "rozšafně" tam mluvil, to přece také jest zachováno v paměti všech přítomných. Tolik o tom 'rozbití' schůze.

A nyní o tom druhém obvinění, že prý jsme roztříštili svornou a společnou činnost na celém Západě. Ptáme se pouze: **Co jsou u Osvěty a v Národní Tiskárně tak pytlem praštění, že neví, jakou pohanu a urážku vmetli ve tvář těm asi čtrnácti tisícům Čechů v Omaze a South Omaze?** V New Yorku konají sbírky tělesa veřejnosti zodpovědná, sestávající ponejvíce z delegátů českých spolků, podobně jest v Chicagu, v Cedar Rapids a vůbec všude jinde a jenom v Omaze Osvěta, založením svého "českého fondu", zcela soukromé sbírky, v podstatě prohlásila: **"Víte, to třeba jde na východě, ale ze čtrnácti tisíců Čechů v Omaze a South Omaze vůbec nedali by se vybrati lidé, kteří by takovou akci vésti mohli, a proto musíte posílati peníze nám, Osvětě a Národní Tiskárně, do našeho "českého fondu", s kterým my si budeme dělati co za dobré uznáme a do něhož veřejnost, ani ti, kdož přispívají, nemají co mluvit.**

Toto nazývá Osvěta svornou a společnou prací a úsilí redaktora Pokroku Západu, jenž od samého počátku požaduje, aby sbírky byly konány tělesem veřejnosti zodpovědným, jako se na východě děje, to jest "tříštěním" té svorné a společné práce! A když konečně se podařilo založiti v Omaze České Národní Sdružení, v němž zastoupeny jsou skoro všecky naše spolky a mnozí jednotlivci, Osvěta všemožně jeho činnost podrývá nebo aspoň ignoruje. Tak rozumí u Osvěty "svorné, společné práci!"

Nikoli Pokrok Západu a jeho redaktor, ale Osvěta Americká a Národní Tiskárna, k vůli svému kšeftu, roztříštili svornou společnou práci mezi Čechy na západě, a neustále rozbroj rozdmychují a udržují, a když z našeho lidu vylákali hodně peněz do svého "českého fondu", zcela soukromé sbírky, nyní se spřáhli s Němci! To jest nejenom svorná a společná, ale také "vlastenecká" práce!

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘICETI LÉTY.

Slepý krajan F. Míka v Manitowocu, Wis. sepsal původní drama "Otec a syn," které přeloženo bylo i do němčiny. Děj se odehrával na jihu a byl velmi zajímavý.

* * *

Před třiceti léty byl velmi laciný přeplav z Evropy do Ameriky, do New Yorku pouze $10 a až do Omahy jenom $21.50.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block — 15. a Farnam
Tel. Douglas 6867 — Omaha, Nebr.

LOUIS BERKA,
český právník a veřejný notář
330 Bee Bldg., Omaha
[illegible]

Kdo v Č. Am. Vestníku neoznamuje co na prodej má, neprodává.